

[Stæhr Johansen.]

område. Jeg tror endda, at der er meget store muligheder for enighed, idet det jo har vist sig, at alle de parter, der berøres af forbrugsafgifterne, selv har fremsat forslag, således at både lovgivningen, administrationen og erhvervslivet formodentlig kan mødes til et frugtbart samarbejde, som kan lette den meget tyngende forbrugsbeskatning. På disse områder kan jeg tilsige mit partiss støtte, og jeg tvivler slet ikke om, at vi dér kan opnå enighed.

Men det, der er det politisk afgørende, er jo ikke den tekniske revision. Nej, det er spørgsmålet om, hvor omfattende forbrugsafgifterne skal være. Det er spørgsmålet om det provenu, som finansministeren har lagt til grund for disse forslag. Dér må jeg give det ærede medlem hr. Himmelsstrup ret, når han understreger, at den økonomiske redegørelse, som den højtærede finansminister fremkom med samtidig med fremsættelsen af disse lovforslag og lovforslagene om direkte skatter, giver anledning til visse overvejelser. Jeg tror ikke jeg overdriver, når jeg i hvert fald understreger, at situationen er væsentlig forbedret fra den situation, vi befandt os i i 1950, da disse loves vedtagelse fandt sted, en situation, som jo dengang var meget farefuld for den danske økonomi, men som i løbet af de sidste 3—4 år er blevet væsentligt forbedret.

Jeg kan heller ikke sige andet, end at disse tyngende skatter, som blev pålagt visse grene af erhvervslivet, måske også kunne virke ensidigt, men med den ringe tid, der dengang var til rådighed, var der vel heller ikke mulighed for at gennemarbejde spørgsmålet, således som man har mulighed for det nu. Og jeg vil også gerne fremsætte den bemærkning, at når situationen for et land er den, at man befinder sig i en periode, hvor de økonomiske vanskeligheder er meget store, ja, så findes der i befolkningen en offervilje til at være med til at hjælpe landet ud af disse vanskeligheder; men når denne periode er forbi, er det forkert at ville fastholde alle disse afgifter, alle disse forhøjelser, som i og for sig har opfyldt deres formål, og gøre disse afgifter permanente. Når man udtrykkeligt understreger overfor befolkningen, at det er midlertidige love, så er det

kun midlertidige love og ikke permanente love, og man må ikke indstille sig på at bruge pengene til andre formål, end det egentlig først var hensigten. Og jeg mener virkelig, at vi nu er kommet i den situation, at vi må erkende, at det var midlertidige love, der blev givet til et bestemt formål; dette formål er opfyldt, og derfor må man forsøge en revision, man må forsøge en ændring, og det vil i virkeligheden sige en nedsettelse af disse afgifter på visse områder. Jeg tror også, det på mange måder vil virke ansporende, når befolkningen opdager, at afgifter, der er vedtaget som midlertidige, kan bortfalde. Det er jo meget sjældent, at befolkningen har lejlighed til at konstatere dette.

Det kunne naturligvis være fristende at gå ind på nogle af de områder, hvor vanskelighederne er særlig store. Jeg giver det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ret i, at det er farligt at præcisere ønskerne for stærkt. Jeg er enig i denne betragtning, og jeg mener heller ikke, at det vil være rigtigt at stille direkte forslag. Men til gengæld vil det heller ikke være rigtigt stadigvæk at undgå at fremhæve de erhvervsområder, hvor vanskelighederne er særlig store, og hvor afgifterne måske efterhånden er blevet en belastning, der stiller erhvervene yderst vanskeligt. Og jeg kan ikke lade være med her at nævne et område, som allerede har været fremhævet, nemlig restaurationsafgifterne. Der er for mig ingen tvivl om, at vor restaurationsbeskatning er blevet meget, meget høj. Jeg mener også, at den på visse områder kan virke uhensigtsmæssigt, idet den bl. a. er medvirkende til at give turister indtryk af et meget højt prisniveau. Jeg ved jo, at både stat og kommune er med til at bringe ofre for at støtte turistpropagandaen, for at man kan få turister her til landet. Vi ved også, at det særlig i de senere år er lykkedes at forøge turistbesøget i Danmark, hvad der giver nationen en ikke uvæsentlig indtægt, men jeg tror ikke, det vil være muligt i det lange løb fortsat at have så høj restaurationsbeskatning og samtidig bevare det store turistbesøg, som vi har haft, og jeg tror slet ikke, at det vil være muligt at få det forøget. Jeg tror i virkeligheden, at det vil være en god propaganda, hvis man kan finde en løsning på dette spørgsmål. Endvidere kan enhver, som